

posestvali so zopet. Drug primer: moj skedenj stoji na ovinku poti. Ob deževnem vremenu so pričeli hoditi skozi skedenj in blato v skednju puščati. Očetu je že bilo preveč, zaprl je skedenj. Toda, ko je kdo prišel, pričel je po vratih razbijati. Na ta način so morali odnehati, in bila je velika zamera. Tožiti pa vendar niso upali, da so pot skozi skedenj priposestvali. Drugod zopet imajo navado, da hodijo skozi vežo hiš na ovinku, seveda radi bližnice.

To je zlo, ki se mora odpraviti. Pri stezah jim ni težko ugovarjati, ker javnost je na njihovi strani radi letoviščarjev. Kaj bodo namreč ti dejali, ker jih vabimo leto za letom v naše kraje, in sedaj jim steze zapiramo. Imel sem spor radi nekega studenca v vasi, katerega sem hotel speljati v hlev; sosedje pa po se uprli, češ, da so vedno hodili po vodo v njega. Bil je tudi sosed, ki je trdil, da je tudi on hodil v studenec po vodo, ker je bil njegov vodnjak suh. Par mesecev poprej sem ga opomnil, da naj naznaní sosedu radi otrok, ker so lovili ribe v njegovem vodnjaku, pa mi je dejal, da so bile ribe zmiraj v vodnjaku, kakor sem vedel tudi jaz. Sedaj pa je rekel, da je tudi on hodil po vodo v studenec. Rekel mi je tudi, da naj molčim, ker ribe v vodnjaku niso bile naznanjene, da ne bo kake kazni. Ker so bile ribe v vodnjaku in so še, ni mogoče da bi bil vodnjak suh. On je potegnil s sosedo in oni so priposestvali pravico do studenca med tem časom, ko sem bil v Ameriki. —

Sprejemni pogoji za banovinsko kmetijsko-gospodinjstvo šola v Sv. Juriju ob juž. žel. Novo šolsko leto 1932/33 na banovinski kmetijsko-gospodinjstvi šoli v Sv. Juriju ob juž. žel. se prične s 1. oktobrom tega leta in traja deset mesecev. Sprejme se 20 učenk, in sicer v prvi vrsti kmečka dekleta. Prosilke morajo biti telesno in duševno zdrave, najmanj 16 let stare, ki so dovršile vsaj štiri razrede osnovne šole. Mesečna oskrbnina znaša 400 Din. Revnejšim dovoljuje kraljevska banska uprava v Ljubljani.

Naznanilo.

Vijudno sporočava, da sva s **avgustom 1932** prevzela **specerijsko trgovino**

ge. Zofije Fazarine (prej Močnik) v Celju na Glavnem trgu.

Zagotavlja solidno in točno postrežbo z dobrim blagom in ugodnimi cenami ter se za naklonjenost cenjenemu občinstvu najtopleje priporočava.

893

MOČNIK, nasl. Močnik & Fili.

ni delne štipendije; tudi sreski kmetijski odbori in podeželske posojilnice dajo podporo. Zato naj se prošilke obrnejo pravočasno na te. Lastnoročno spisane prošnje je vložiti direktno ali potom sreskega načelnika na vodstvo banovinske kmetijsko-gospodinske šole najkasneje do konca avgusta. V prošnji je treba navesti velikost posestva ter priložiti krstni list, domovnico, zadnje šolsko spričevalo in obvezo staršev, da bodo krili vse stroške. One pa, ki prosijo za štipendijo, morajo priložiti ubožno spričevalo, oziroma premoženjski izkaz z uradno navedbo višine zemljiškega davka ter gospodarskega stanja. Naproša se vse cenj. učiteljstvo, posebno voditeljice nadaljevalnih gospodinskih tečajev kakor vsa ženska društva, da opozore kmečka dekleta na ta razpis. — Vodstvo.

Gospodinjstvo šola v Smihelu pri Novem mestu razpisuje sprejem gojenk v devetmesečni gospodinski tečaj, ki se prične dne 15. septembra 1932 in traja do 15. junija 1933. Sprejemni pogoji so: starost najmanj 16 let, telesno in duševno zdrave, нравstvena neoporečnost in dovršena ljudska šola z dobrim uspehom. Ostale pogoje sporoči na željo vodstvo zavoda. Prošnje za sprejem je poslati Gospodinski šoli v Smihelu pri Novem mestu najpozneje do 10. septembra tega leta.

★

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto, dne 30. julija so pripeljali špeharji pet komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 12 do 14 Din, iste cene je bil tudi špeh. Kmetje so pripeljali 15 voz sena po 70 do 100 Din, pet voz slame po 55 do 60 Din, tri voze detelje po 95 do 100 Din, 13 voz krompirja po 1 do 150

Din, 10 voz čebule po 3 do 4 Din (česen 8 do 10). Zelje (glava) 1 do 250 Din, kumarce 0.50 do 2.50 Din. Pšenica 1.50, rž 1.25 do 1.50 Din, ječmen 1.50 Din, oves 1 do 1.25 Din, koruza 1.50 Din, proso 1.50, ajda 1.25, fižol 1.50 do 2 Din, grah 3 do 4 Din. Kokoš 20 do 30 Din, piščanci 18 do 50 Din, raca 15 do 20 Din, gos 30 do 40 Din. Celi orehi 5 do 6 Din, luščeni 16 do 18 Din. Zelena paprika 0.25, hren 4 do 6, karfižola 2 do 5 Din, kislo zelje 4, buče 1 do 2 Din, borovnice 1.50, maline 4 do 5 Din, grozdčije 2 Din, marelice 6 do 12 Din, hruške 4 do 8 Din, jabolka 4 do 6 Din, breskve 8 do 12 Din. Mleko 2 do 3 Din, smetana 10 do 12 Din, surovo maslo 20 do 26 Din, med 14 do 20 Din.

Mariborski živinski sejm. Priganih je bilo 18 konjev, 18 bikov, 172 volov, 320 krav in 22 telet; skupaj 550 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu dne 26. julija tega leta so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od Din 3 do Din 3.50; poldebili voli od Din 2 do Din 2.50; plemenski voli od Din 1.25 do Din 2.25; biki za klanje od Din 2 do Din 2.50; klavne krave debele od Din 2 do Din 2.50; plemenske krave od Din 1.25 do Din 2; krave za klobasurje od Din 0.80 do Din 1.25; molzne krave od Din 2 do Din 2.25; breje krave od Din 2 do Din 2.25; mlada živina od Din 2.25 do Din 3; teleta od Din 3 do Din 4. Prodanih je bilo 268 komadov, od teh 10 v Avstrijo.

Mariborski svinjski sejm. Na svinjski sejmu dne 29. julija tega leta je bilo pripelanih 169 svinj in ena koza; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad 65 do 100 Din; 7 do 9 tednov stari 150 do 200 Din; 3 do 4 mesece stari 250 do 300 Din; 5 do 7 mesecev stari 350 do 400 Din; 8 do 10 mesecev stari 400 do 500 Din; eno leto stari 600 do 700 Din. 1 kg žive teže Din 6.50 do Din 7.50; 1 kg mrtve teže Din 9 do 10. Prodanih je bilo 89 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso prve vrste 1 kg Din 10 do 12; volovsko meso druge vrste Din 6 do 8. Meso od bikov, krav in telic Din 4 do 5. Telečje meso prve vrste Din 10 do 12; telečje meso druge vrste Din 6 do 8. Svinjsko meso, sveže Din 10 do 16.

★

Franz Jozefova grenčica čisti želodec, črevesa in kri!

strašno okuženje. Zato tudi so bile postavne dolžbe v tem vedno zelo stroge. Gobav človek je moral zdrave že zdaleč opozarjati na se s klicem: »Lepra, lepra!« — izraz, ki ti doni tuptam še dandanes nasproti v opomin, da hodiš previdno. Ako se gobavec ne zgleda pravočasno, ga sme vsakdo s cestnim kamenjem pregnati. (Deset gobavih mož je vpilo od daleč: »Jezus, usmili se nas!« Zakaj »od daleč«? Ker blizu niso smeli! Ker bi jih sicer razjarjeno ljudstvo pri priči s kamenjem pobilo!)

Iznana Djemihle, da odkrito povemo, je razumela svoj strašen položaj ter hitela po stranskih potih proti Jeruzalemu. Tam pod visokim južno-vzhodnim voglom obzidja se stikata dve dolini: južna je Gehena, vzhodna pa dolina Joza-fat s potokom Cedronom. Zlasti v dolini Joza-fat je vse polno podzemeljskih duplin, starodavnih praznih grobov. Tu je postava gobavcem odkazala mirno zavetje. »Naselbina gobavih« se ta kraj imenuje še dandanes in tudi je. Tu je Djemihle čez mesec dni porodila slabotno dete ter ga nazvala z imenom Jehuda. Oh, kako ga je ljubila;

in zopet kako rada bi ga bila dala proč od sebe, samo da ga reši strašne bolezni! Pa nikdo ga ni hotel. Čestokrat se je podala v bližino kake naselbine v okolici, od daleč vpila: »Lepra, lepra!« ter visoko vzdigovala revno dete; pa ljudje so začeli pobirati kamenje, in morala je pobegniti.

Tako je preživela Djemihle v naselbini gobavih pet dolgih let kot pomilovanja vredna beračica. Ali čudovito! Dete se je začelo prav krepko razvijati; in kar je še čudoviteje, zavživalo je mleko bolne matere, pa vendar ostalo zdravo.

Bolezen matere je v tem času hudo napredovala. Nesrečnica je tudi čutila, da je za njo že blizu ura rešitve, ker so jo začele skeleti noge v gležnjih in kolenih. Zato si je pozelela le enkrat

* Naj nikdo ne reče: »To ne more biti! Saj so vendar njeni sorodniki za njo skrbeli!« — Res, hrane navadno gobavim ni manjkalo; donášali so jim jo dobri ljudje ter jim jo »od daleč« na zemljo polagali. Gobavih nesreča je bila njih zapuščenost, njih izvrženost iz človeške družbe, in pa seveda njih bolečina. Dandanes imajo tam ob »Jobovem studencu« svoje zavetišče z lepimi stanovanji, skrbno nego katoliških redovnic ter zdravniško pomoč; bolezni same pa menda ne bode nikdo spravil iz sveta.

topla kopelj jim je vsak čas na razpolago.

Bogata je Nova Zelandija glede gumi-dreves. Tok iz debel je že curljal od bogznaj kedaj na zemljo, kjer tvori danes strjen ogromne zaloge jantarja. Smola od gumi ali kavčuk drevesa igra važno vlogo pri izdelovanju barv ter linoleja. Kavčuk smolo je najti tudi na onih mestih, kjer so se nekaj pogreznili v globine celih gozdov. Koliko ljudi je že obogatelo z izkopavanjem kavčuk smole!

Našli so v Novi Zelandiji tudi oljnate vrelece ter neizmerne zaloge premoga. Nekaj privlačnega je naravna krasota Nove Zelandije s čudovito lepimi mo-